

Sygn. akt III AUa 127/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Procek
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Marek Żurecki (spr.)
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2018r. w Katowicach

sprawy z odwołania T. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o umorzenie składek

na skutek apelacji ubezpieczonego T. L.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach z dnia 2 listopada 2017r. sygn. akt XI U 1042/16

- 1. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję organu rentowego w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. do umorzenia należności z tytułu składek ubezpieczonego T. L. określonych w decyzji organu rentowego z dnia 18 lipca 2014r. o warunkach umorzenia należności,**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego T. L. kwotę 2.730 zł (dwa tysiące siedemset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/SSA J. Pietrzak /-/SSA M. Żurecki /-/SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 127/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 2 listopada 2017r. oddalił odwołanie T. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 14 kwietnia 2016r. odmawiającej skarżącemu umorzenia należności z tytułu zaległości składkowych w łącznej wysokości 26.517.55 zł określonej w decyzji organu rentowego z dnia 18 lipca 2014r. o warunkach umorzenia należności wydanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz. 1551 – dalej ustawa abolicyjna).

Powodem odmowy umorzenia należności składkowych było ustalenie organu rentowego, że wnioskodawca w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia, tj. do dnia 26 sierpnia 2015r. nie dokonał spłaty wszystkich niepodlegających umorzeniu należności o których mowa w art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej albowiem z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w T. wynikało, że wnioskodawca uregulował należności z tytułu kosztów egzekucyjnych

w dniu 1 października 2015r., tj. po terminie wskazanym w art. 1 ust. 11 ustawy abolicyjnej.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw dla uwzględnienia odwołania ubezpieczonego, który podnosił, że w ciągu 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji z 18 lipca 2014r. o warunkach umorzenia spłacił wszystkie należności z tytułu składek niepodlegające umorzeniu a także dokonał spłaty kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Urząd Skarbowy w T. zgodnie z wyliczeniem tego organu zawartym w piśmie z dnia 28 stycznia 2015r.

Sąd odwołując się do przepisu art. 1 ust. 13 pkt 2 oraz art. 1 ust. 11 ustawy abolicyjnej stwierdził, że skarżący nie spełnił warunku spłaty całości należności

o których mowa w art. 1 ust. 10 ustawy w terminie określonym w art. 1 ust. 12 ustawy.

Sąd wskazał, że organ rentowy należycie dopełnił obowiązków wynikających z ustawy przekazując Naczelnikowi Urzędu Skarbowemu w T. w piśmie z dnia 9 września 2014r. informację umożliwiającą wyliczenie kosztów egzekucyjnych które winny być opłacone do dnia 26 sierpnia 2015r. zaś z pisma urzędu skarbowego z dnia 12 października 2015r. wynikało, że ubezpieczony nie dokonał spłaty całości zadłużenia wraz z kosztami egzekucyjnymi do sierpnia 2015r. bowiem koszty egzekucyjne odnoszące się do jednego z tytułów wykonawczych zostały uregulowane dopiero 1 października 2015r.

W apelacji od wyroku ubezpieczony wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i umorzenie należności objętych sporem zarzucając wyrokowi: naruszenie przepisu art. 1 ustawy abolicyjnej przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wskutek błędnej oceny materiału dowodowego w sprawie oraz nieprzeprowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność ustalenia, czy i w jakiej wysokości Naczelnik Urzędu Skarbowego w T. wyliczył skarżącemu należne koszty egzekucyjne od tytułów wykonawczych przekazanych przez organ rentowy po wydaniu decyzji o warunkach umorzenia.

Apelujący podniósł, że organ egzekucyjny w 12-miesięcznym terminie od uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia nie przedstawił skarżącemu wiążącej i jasnej informacji o wysokości należnych kosztów egzekucyjnych korygując pod koniec wskazanego terminu swoje wyliczenia, które przedstawiono ubezpieczonemu w styczniu 2015r. do których zastosował się skarżący. W związku z tym ubezpieczony dopełnił w jego ocenie warunków umorzenia z art. 1 ust. 11 ustawy abolicyjnej.

Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację, zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzje organu rentowego zobowiązując organ rentowy do umorzenia należności składkowych ubezpieczonego objętych decyzją organu rentowego z 18 lipca 2014r. o warunkach umorzenia należności.

Z zebranego w sprawie materiału wynika, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji w przedmiocie umorzenia należności ubezpieczony nie posiadał należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu, a także należności z tytułu kosztów egzekucyjnych.

Powodem odmowy umorzenia należności określonych w decyzji o warunkach umorzenia w przypadku ubezpieczonego było stwierdzenie, że skarżący nie spłacił kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji

o warunkach umorzenia oparte na informacji organu egzekucyjnego. W związku z tym organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję na podstawie art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy przyjmując, że ubezpieczony nie spełnił warunku z art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej po uwzględnieniu dalszego warunku z art. 1 ust. 11 tej ustawy.

Zgodnie ze stanowiskiem odwołującego dochował on 12-miesięcznego terminu o którym mowa w art. 1 ust. 11 ustawy abolicyjnej albowiem do dnia 26 sierpnia 2015r. spłacił część należności naliczonych mu przez Urząd Skarbowy w T. zgodnie z pismem tego organu z 28 stycznia 2015r. dokonując zapłaty reszty kosztów egzekucyjnych w dniu 1 października 2015r. wskutek korekty wyliczonych uprzednio kosztów dokonanej przez organ egzekucyjny po upływie 12-miesięcznego terminu od uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia.

Stanowisko apelującego zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa abolicyjna z dnia 9 listopada 2012r. w odróżnieniu do należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu w odniesieniu do kosztów egzekucyjnych wyraźnie w art. 1 ust. 10 nakazuje ich naliczenie przez organy egzekucyjne (dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego).

Koszty te w myśl art. 1 ust. 11 ustawy podlegają również spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy.

W związku z tym naliczenie kosztów egzekucyjnych przez właściwy organ egzekucyjny powinno nastąpić w odpowiednim terminie, takim by zainteresowany umorzeniem wnioskodawca mógł wypełnić ustawowy wymóg z art. 1 ust. 11 ustawy. Nienaliczenie kosztów egzekucyjnych lub naliczenie ich w sposób niejednoznaczny wymagający późniejszej korekty dokonanej w szczególności tuż przed upływem istotnego w sprawie 12-miesięcznego terminu lub po jego upływie nie może skutkować negatywnymi konsekwencjami dla ubezpieczonego w postaci odmowy umorzenia należności w sytuacji w której na dzień wydania decyzji w przedmiocie umorzenia ubezpieczony nie posiadał należności niepodlegających umorzeniu i spłacił całość naliczonych mu ostatecznie kosztów egzekucyjnych.

Odnosząc powyższe do okoliczności sprawy należy wskazać, że organ rentowy po wydaniu decyzji o warunkach umorzenia z dnia 18 lipca 2014r. pismem z 9 września 2014r. przekazał Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w T. informację umożliwiającą wyliczenie kosztów egzekucyjnych zawierającą wykaz tytułów wykonawczych ze wskazaniem kwot należności niepodlegających umorzeniu z zaznaczeniem, że termin spłaty kosztów egzekucyjnych upływa z dniem 26 sierpnia 2015r. Łączna kwota podana w piśmie wynosiła 7.980,77 zł.

Z pisma Urzędu Skarbowego z 13 marca 2017r. (k. 28 a.s.) wynika, że pierwszej czynności egzekucyjnej dokonano zawiadomieniem z dnia 28 stycznia 2015r. które to zawiadomienie przedłożył skarżący w toku postępowania apelacyjnego (k. 95 a.s.). W piśmie tym wskazano na kwotę kosztów egzekucyjnych należności głównej z odsetkami na łączną sumę 8.011,86 zł.

Z dołączonych przez ubezpieczonego do akt dowodów przelewu należności na rzecz Urzędu Skarbowego z dnia 9 lutego 2015r. i 10 lutego 2015r. (k. 40 a.s.) wynika, że ubezpieczony zapłacił kwoty 4.200 zł i 3.522 zł (razem 8.022 zł).

Kolejne pismo Urzędu Skarbowego pochodzi z 12 października 2015r.

(w aktach ZUS) informujące, że skarżący koszty egzekucyjne dotyczące tytułów wykonawczych wskazanych w piśmie ZUS z 9 września 2014r. uregulował
1 października 2015r. z zaznaczeniem, że wpływu jednego z tytułów wykonawczych wymienionych na wykazie z 9 września 2014r. organ egzekucyjny nie odnotował.

W świetle powyższych pism należało dać wiarę oświadczeniu skarżącego, że w ciągu 12-miesięcznego terminu do 26 sierpnia 2015r. ubezpieczony spłacił całość należności niepodlegających umorzeniu wraz z kosztami egzekucyjnymi podanymi w zawiadomieniu z dnia 28 stycznia 2015r. a także przyjąć za prawdziwe oświadczenie skarżącego, że kwota uprzednio naliczonych kosztów egzekucyjnych została skorygowana przez Urząd Skarbowy po upływie istotnego w sprawie terminu.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny orzekł reformatoryjnie jak w pkt 1 wyroku.

Orzekając w pkt 2 o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Sąd zasądził koszty zastępstwa radcowskiego w kwocie 2.700 zł zgodnie z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2, tj. w wysokości 75% stawki minimalnej 3.600 zł przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sprawy 26.517 zł powiększone o 30 zł wniesionej opłaty od apelacji.

/-/SSA J. Pietrzak /-/SSA M. Żurecki /-/SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

MP